

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ
คนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็น
ธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

นโยบายรัฐบาล 11 ข้อ

- ปกป้องเจตนาสถาบันพระมหากษัตริย์
- ลดเหลื่อมล้ำ/โอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ
- ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข
- ส่งเสริมบทบาท/ใช้โอกาสใน AC
- รักษาความมั่นคง/สร้างสมดุลทรัพยากร
- ปรับปรุงกฎหมาย/กระบวนการยุติธรรม
- รักษาความมั่นคง/การต่างประเทศ
- ศึกษาเรียนรู้/ทะนุบำรุงศาสนา/ศิลปวัฒนธรรม
- เพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ
- พัฒนา/ใช้ประโยชน์วิทยาศาสตร์/วิจัย/นวัตกรรม
- ราชการแผ่นดินมีธรรมาภิบาล/ป้องกันทุจริต

ประเด็นปฏิรูป คสช. 11 ด้าน

- แก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน
- ใช้อำนาจ (รวมอำนาจ/กระจายอำนาจ)
- แก้ปัญหาพลังงาน
- การศึกษา/การเรียนรู้/ภูมิปัญญา
- พัฒนาคุณธรรม/จริยธรรม
- การเข้าสู่อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ/บริหาร
- ควบคุมอำนาจ (ยุติธรรม/องค์กรอิสระ)
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- พัฒนาสื่อสารมวลชน
- แก้ปัญหาเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ/สังคม
- จัดสรรทรัพยากรที่ดิน/น้ำ/ป่าไม้

ประเด็นปฏิรูป สปช. 37 วาระปฏิรูป

ยุทธศาสตร์ชาติ			
ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านความมั่นคง	ด้านกฎหมาย
○ งบประมาณ ○ งานรัฐวิสาหกิจ ○ จัดการภัยพิบัติธรรมชาติ/โลกร้อน ○ โครงสร้างภาษี ○ การเงินฐานราก/สหกรณ์ ○ พลังงาน ○ ยุทธศาสตร์แข่งขันที่เป็นธรรม ○ ภาคเกษตร ○ สร้างสังคมผู้ประกอบการ ○ บริหารจัดการทรัพยากร ○ จัดการที่ดิน ○ ส่งเสริมชุมชนเข้มแข็ง	○ จัดการศึกษา ○ การคลังด้านการศึกษา ○ การเรียนรู้ ○ การกีฬา ○ วิจัยวิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี/นวัตกรรมเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา ○ บริการสาธารณสุข ○ ส่งเสริมสุขภาพ/ป้องกันโรค ○ การคลังด้านสุขภาพ ○ สวัสดิการสังคม ○ สังคมสูงวัย ○ ศิลปวัฒนธรรมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ/สังคม ○ สถาบันศาสนาเป็นหลักของสังคม	○ ป้องกันการทุจริต ○ เตรียมรับมือวิกฤตการณ์ ○ น้ำท่วม กทม. ○ แรงงาน	○ การเข้าสู่อำนาจและระบบพรรคการเมือง ○ กิจกรรมตำรวจ ○ ปรับโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง/ภูมิภาค/ท้องถิ่น ○ ประสิทธิภาพงานภาครัฐ ○ กำกับดูแล/ป้องกันการแทรกแซง/สิทธิเสรีภาพสื่อมวลชน/รับผิดชอบ ○คุ้มครองผู้บริโภค

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือมีคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องตอบสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขต อำนาจอธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

กรอบทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

วิสัยทัศน์

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เป้าหมาย

๑.การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัว เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒.การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์

- ๑.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒.ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓.ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๖.ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
- ๗.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๘.ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐.ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุน ในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุน และผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนา ให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อ สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้าย ระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิต ภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดการรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจ ท่ามกลางการดาเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของ ของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรม ดิจิทัล

๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศ และต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของ ประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีด ความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็ม รูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตใน ภูมิภาคอาเซียน

๕) การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้า เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับ ประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐม ที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จา

เป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่ม

-18-

ทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และ บริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้ เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยาย ผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับ โครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทาง บก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการ ท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของ พื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริม การสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มี โครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม อนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และ เป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและ ในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และ พลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้น ส่งเสริมการนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการ พัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้าม ประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่ สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดย **ช่วงวัยเด็ก**ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน **วัยเรียน** **วัยรุ่น**ให้มีทักษะ

การเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน**ให้มีการ พัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ **วัยผู้สูงอายุ**ให้มีการทำงานที่ เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อ ป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และ ระบบบริการสุขภาพ

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(ก) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(ข) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตรายการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๒) การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปลอดภัย กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง
เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบ สาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน
ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบรวมทั้งปรับลด กระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อ ภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุน ในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการ แรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการ ผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

การสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดย คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนา ระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้ค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูล

ที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คัดกรองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green ValueChain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กักตุนในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๑.๓ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑) การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่าง ๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๔ การพัฒนาตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน

ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลมีนโยบายต่าง ๆ ๑๑ ด้าน โดยได้นายยุทธศาสตร์การพัฒนาระเทศว่าด้วยความเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นสำคัญ ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดี พอสมพอสมแก่ฐานะ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แนวทางของ คสช. และความต้องการของประชาชนได้แก่

๑. การปกป้องเขตชุมชนพระมหากษัตริย์
๒. การรักษาความมั่นคงของประเทศ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๔. การศึกษาและการเรียนรู้ การทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๗. การส่งเสริมบทบาทและใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
๘. การพัฒนาและการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
๑๑. ปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๑.๕ ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้น้อมนาแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นหลักหรือแนวทางในการปฏิรูปและพัฒนาประเทศให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตของสภาพแวดล้อมโลก และภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้นการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกันจำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนานวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยการกำหนดยุทธศาสตร์ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนาทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนทางกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลกขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และ
พลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ
ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้มีความมั่นคง
และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๙ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๑.๖ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อความจำเป็น ไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย
และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความ
ละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน(ฉบับที่๗)พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา๕๓/๓และมาตรา
๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและ
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและตอบสนองความ
ต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(สศช.) จึงได้
จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔
ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด
และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑.แนวคิดและหลักการ

๑.๑ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน

เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนา และยึดธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนาสอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศ และภาครวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต

การเกษตร การพัฒนาศักยภาพ การประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐ และเอกชนระดับพื้นที่ เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

๓.สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารแก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเอง และดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

๔.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒.ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวที่มากขึ้น

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาด ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่าย พันธมิตรธุรกิจ การค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูป เพิ่มช่องทางการตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๓. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัวร้อยละ ๘
๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก.ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่าย ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน
เป้าประสงค์**

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕
๓. ร้อยละจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์

ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้า และเพิ่มมูลค่าการค้า
ขายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล**

เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายแดน OTOP เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุน ธุรกิจการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน
๕. พัฒนาด้านการค้าขายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
๖. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขัน

แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
๒. ส่งเสริมสุขภาวะ การศึกษา การกีฬา วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
๓. เสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เสริมสร้างความมั่นคง ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๕. บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวมจังหวัด

๑. มูลค่าการค้า การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น ภายใต้การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม
๓. สิ่งแวดล้อมเหมาะสมและมีความยั่งยืน
๔. ชุมชนและสังคมมีระเบียบ มีความสงบเรียบร้อย และมีความมั่นคง
๕. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด ภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

เป้าประสงค์

๑. ชาวศรีสะเกษมีศักยภาพในการแข่งขันสู่สากล
๒. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. โครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. รายได้จากการท่องเที่ยว(ล้านบาท)	๒๐๐๐	๒๑๐๐	๒๒๐๐	๒๓๐๐
๒. ร้อยละเพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน(GAP/Organic/อย./GMP)	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๓. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	๒๕๗๐	๒๕๗๕	๒๕๘๐	๒๕๘๕
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโคเนื้อ	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิต การแปรรูปสินค้าที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. พัฒนาการตลาด การค้า การลงทุน การขนส่งสินค้า และการส่งออก
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร
๕. ลดต้นทุนภาคการผลิต
๖. ส่งเสริมการผลิต และบริหารจัดการโคเนื้อเพื่อการจำหน่ายที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ มีวินัยและตระหนักรู้ถึงโทษภัยต่างๆ
๒. ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด	๕	๕	๕	๕
๒.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	๔๑	๔๔	๔๗	๕๐
๓.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๔.ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงประปา	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๕.ผลิตภาพแรงงาน(๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)	๑๐๑๐๐๐	๑๐๒๐๐๐	๑๐๓๐๐๐	๑๐๔๐๐๐
๖.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บ จปฐ. และข้อมูลพื้นฐาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
๒. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิต และระบบสาธารณสุขปึกคัก ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐาน

๕. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และศักยภาพแรงงานที่มีคุณภาพ

๖. ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. บ้านเมืองสะอาด สิ่งแวดล้อมสวยงาม
๒. ลดปัญหาภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพิ่มพื้นที่ป่าสีเขียว

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.จำนวนพื้นที่ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๓๖
๒.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ อปท.เป้าหมายที่มีการกำจัดขยะมูลฝอยตามเกณฑ์ที่กำหนด	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐
๓.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ชลประทาน	๑๐	๑๒	๑๔	๑๖

กลยุทธ์

๑. สนับสนุน พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากหลากหลายทางชีวภาพ

๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะ และพลังงานทางเลือก

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ชุมชนและสังคมมีความสมานฉันท์

๓. สัมพันธภาพอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.สัดส่วนคดีอาชญากรรม/แสนประชากร	๑๐๐	๙๐	๘๐	๗๐
๒.ร้อยละของการไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาทของศูนย์ดำรงธรรมที่สามารถไกล่เกลี่ยได้	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕
๓.จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน	๖	๙	๑๒	๑๕

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์

๓. พัฒนาศักยภาพเพื่อก้าวสู่ประชาคมโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาสมรรถนะแบบมืออาชีพ

๒. เกิดธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กร

๓. ลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	๕	๕	๕	๕
๒.ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาด้านสมรรถนะ(ร้อยละ๕๐)	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐
๓.ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบสารสนเทศ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
๓. พัฒนาระบบสารสนเทศ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

“เมื่อนำอยู่ ประดูการค้ำการท่องเทียว อารยธรรมขอมโบราณ เป็นเลิศด้านกีฬา นำสินค้าเกษตรมาตรฐานและปลอดภัยสู่ครัวโลก”

พันธกิจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. สร้างความมั่นคงมั่งคั่ง ความสงบเรียบร้อยบ้านเมือง ความเป็นระเบียบร่มรื่นด้วยพื้นที่สีเขียว
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ส่งเสริมสุขภาพ สนับสนุนการศึกษาและกีฬาของจังหวัด
๔. ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
๕. บูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. มูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น
๔. ผลผลิตด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ประกอบด้วย ๕ ด้าน ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการเพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำทั้งในและนอกระบบ
๔. พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.ได้รับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จำนวนหมู่บ้านที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการปรับแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. จำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
๕. จำนวนแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

OTOP

๘. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว
๑๐. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. ประชาชนมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ความเป็นเลิศทางการกีฬา

กลยุทธ์

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในวัยเรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. การรักษาสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี พึ่งตนเองได้
๔. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กและเยาวชน

และประชาชน

๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวใหม่ภูมิคุ้มกันจากอบายมุข สิ่งเสพติด และปัญหาทางสังคมอื่น ๆ

๖. สนับสนุนและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส
๗. การบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา สาธารณสุข และแรงงานอย่างองค์

รวม

๘. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการศึกษาภาคบังคับ
๒. ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ปลาย , สายอาชีพ
๓. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าค่าฐาน
๕. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)
๖. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง
๗. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
๑๐. อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก (เป้าหมายไม่เกิน ๘๔ ต่อแสนประชากร)
๑๑. ร้อยละของอัตราการป่วยตายด้วยโรคไข้เลือดออก
๑๒. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้ารับการอบรมศีลธรรม คุณธรรม

และจริยธรรม

๑๓. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
๑๔. ร้อยละของครอบครัวที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๑๕. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๑๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๑๗. จำนวนของแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองด้านประกันสังคม
๑๘. จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา

สาธารณสุขและแรงงานอย่างองค์รวม

๑๙. จำนวนแผนงาน/โครงการการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา

สาธารณสุข และแรงงาน

๒๐. จำนวนแผนงาน/โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงาน
๒๑. พัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทิမ်ชาติ
๒๒. มีนักกีฬาไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ
๒๓. มีลำดับของการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

-34-

๓. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และการผังเมือง รวมทั้งพัฒนาเมืองให้ ได้มาตรฐาน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของปริมาณแหล่งที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของถนนเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง
๔. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมใหม่การพัฒนาเมืองโดยการวางผัง

เมืองที่มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๓. สังคมเกิดความสมานฉันท์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข
๔. ประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติและผู้อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนมีความปลอดภัยในชีวิต และ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์

๑. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. การส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การส่งเสริมสำนึกในอุดมการณ์รักชาติและหน้าที่ของพลเมืองไทย เพื่อความสมานฉันท์

ของคนในชาติ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง
๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการรักษา
๓. ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบภัยพิบัติได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วทันตามความต้องการ
๔. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านตามแนวชายแดนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบ
ได้รับความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันตามความต้องการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์

๑. การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน
๒. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่น่าับสนุนยุทธศาสตร์

๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของโครงการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ ตำบลโพนยางน่าอยู่ ควบคู่คุณธรรม นำการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ กีฬาเด่น
มุ่งเน้นการศึกษา พัฒนารายได้ให้มั่นคง อยู่บนรากฐานเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

ตำบลโพนยาง มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์ เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต การจัดการด้านสวัสดิการสังคม การศึกษา กีฬานันทนาการ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๓. การบริหารงานและการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. การบริการสาธารณสุขทั่วถึง ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง
๕. การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของประชาชน
๖. อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่ตลอดไป
๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษา ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์และ

ฟื้นฟู

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	๑. ร้อยละคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการบริการด้านกีฬา ๓. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ ๔. ร้อยละของประชาชนได้รับความช่วยเหลือในด้านสาธารณสุข ๕. ร้อยละของประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๖. ร้อยละของครัวเรือนมีความสุขและชุมชนเข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑. ร้อยละของประชาชนที่น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ๒. ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ทักษะด้านอาชีพและมีงานทำเพิ่มขึ้น ๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในการออกสู่ตลาด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น ๓. ร้อยละการบริการประชาชนมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข	๑. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๒. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ปลอดภัยจากโรคติดต่อ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละของถนนที่ได้มาตรฐาน ๒. ร้อยละของครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ ๓. ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำอุปโภคบริโภค ๔. ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวก
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ร้อยละของประชาชนพึงพอใจ ๒. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น และอุดมสมบูรณ์ ๒. ร้อยละของจำนวนขยะลดลง

2.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ 5 ต่อครัวเรือน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	มีรายได้เพิ่มร้อยละ 5 ต่อครัวเรือน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	การมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข	มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงที่ดีขึ้นร้อยละ 5
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	มีระบบสาธารณูปโภคครบครันและทั่วถึงร้อยละ 80
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	มีการอนุรักษ์และสืบทอดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5

2.6 กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนยาง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนยางในอนาคตให้เหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด จึงกำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1.ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา กีฬานันทนาการ สวัสดิการสังคม ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.ส่งเสริมการเกษตร สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.การบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

4.ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขทุกครัวเรือน มีสุขภาพอนามัยที่ดี

5.พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

6.อนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่ตลอดไป

7.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนยาง ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการจัดบริการสาธารณะ หรือด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมถึงการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโพนยาง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ไว้ 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โดยภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนยาง มุ่งพัฒนา 7 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ๒. ชุมชนเข้มแข็ง มีโรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่งสามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ ๓. ผู้นำชุมชนมีความสมานสามัคคี ๔. องค์การบริหารส่วนตำบลโพนยางมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ๕. มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการในพื้นที่ ๖. ประชาชนมีวิถีเรียบง่ายมีความเป็นชนบทขยันอดทน และรักถิ่นฐานของตน ๗. มีกองทุนพัฒนาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ๘. มีประเพณีอันดีงามที่สืบทอดกันมา ๙. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ๑๐. มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การเพาะปลูก และมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นโรงงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน ๑๑. มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ของท้องถิ่น เช่น แห่เทียนเข้าพรรษา และงานประเพณีบุญผะเหวด	๑. เป็นสังคมชุมชนชนบท ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชน ในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง ๒. เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ๓. แรงงานในตำบลมีการเคลื่อนย้ายไปทำงานที่อื่น ๔. ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษาสถาบันการศึกษาในเมือง ๕. มีการใช้สารเคมีในภาคเกษตรจำนวนมากเพื่อเพิ่มผลผลิต มีมลพิษที่เกิดจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรและเผาตอซัง ๖. มีปัญหาภัยแล้งและวาตภัยเกิดขึ้นทุกปี ทำให้เกิดความเสียหายและความเดือดร้อนแก่ประชาชน ๗. ไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ประโยชน์อย่างเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและการเกษตรได้ ๘. การบริการด้านสาธารณสุขอุปโภคด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อความต้องการ ๙. ในด้านสาธารณสุข ภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๑๐. งบประมาณรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนยาง มีจำนวนจำกัด ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างจำกัด
โอกาส	ข้อจำกัด
๑. นโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ๒. มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการพัฒนาตำบลทั้งที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโพนยางจัดเก็บเองและได้รับการจัดสรรจากทางรัฐบาล ๓. มีเส้นทางคมนาคมที่เหมาะสมสำหรับการติดต่อส่วนราชการและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ๔. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการพัฒนาทุกรูปแบบ	๑. มีความแตกต่างทางฐานะและพื้นฐานทางสังคม ๒. ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่าที่ควรในการประชาคมหมู่บ้าน /ตำบล ๓. ประสพภัยธรรมชาติ เช่น วาตภัย ภัยแล้ง ๔. กลุ่มแม่บ้านยังไม่สามารถรวมกลุ่มได้ ยังไม่เข้มแข็งและไม่มีความรู้ทางด้านการตลาดและการพัฒนาทางด้านการผลิต ๕. ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งน้ำ สาธารณประโยชน์ให้เป็นแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค

	และการเกษตร เนื่องจากต้องใช้งบลงทุนเป็นจำนวนมาก
--	---

-40-

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๑. ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ ปัญหาการ คมนาคม	- ถนนภายในตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนน หินคลุกและลูกรังเป็น หลุมบ่อ การ คมนาคมไม่สะดวก	- ก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐาน ให้ ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน รวมทั้งซ่อมแซมและปรับปรุง ถนนเดิมให้อยู่ในสภาพพร้อม ใช้งานอยู่เสมอ	- ก่อสร้างถนน คสล. ลาดยาง ใน สายหลักของหมู่บ้านและตำบล ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง, หิน คลุก, คสล. ให้อยู่ในสภาพพร้อม ใช้งาน
๑.๒ ปัญหาระบบการ จัดการแหล่งน้ำเพื่อ การบริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้าน ยังไม่เพียงพอและ ทั่วถึง - การพัฒนาระบบ ประปาหมู่บ้านให้ สะอาดและสามารถ บริโภคได้ยังไม่สามารถ ดำเนินการได้ในทุก ระบบประปา - การมีภาชนะเก็บกัก ไม่เพียงพอในการบรรจุ น้ำเพื่อการบริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้าน ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - น้ำประปาสะอาด สามารถ ใช้ในการบริโภคได้ทุกระบบ ประปา - ภาชนะเก็บกักน้ำมีเพียงพอ ในการบรรจุน้ำเพื่อการบริโภค	- ประชาชนในเขตมีระบบประปา หมู่บ้านอย่างเพียงพอและ ครอบคลุมทั่วถึง - พัฒนาน้ำประปาหมู่บ้านให้ สามารถใช้ในการบริโภคได้ - ภาชนะเก็บกักน้ำที่สร้างขึ้น เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำใน การบริโภคของประชาชน
๑.๓ ปัญหาระบบการ จัดการ แหล่งน้ำเพื่อ การอุปโภค	- การขุดสระเก็บกักน้ำ ยังไม่เพียงพอ - การขุดบ่อน้ำตื้นและ บ่อบาดาลยังมีน้อย - การก่อสร้างฝายกัก เก็บน้ำยังมีไม่เพียงพอ	- การขุดสระเก็บกักน้ำ การ ขุดบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาล รวมทั้งการสร้างฝายเก็บกักน้ำ มีเพิ่มมากขึ้น - พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำ ที่สร้างขึ้น และแหล่งน้ำตาม ธรรมชาติให้มีคุณภาพดี เพียงพอกับความต้องการของ ประชาชน	- ประชาชนทุกหมู่บ้านในตำบล จะมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อ ทุกครัวเรือน - แหล่งเก็บกักน้ำตามธรรมชาติ และได้รับการขุดลอกอย่างทั่วถึง - ภาชนะเก็บกักน้ำที่สร้างขึ้นจะ เพียงพอกับความต้องการของ ประชาชน
๑.๔ ปัญหาระบบการ จัดการแหล่งน้ำเพื่อ การ เกษตร	- การก่อสร้างคลองส่ง น้ำไม่ทั่วถึง - แหล่งน้ำธรรมชาติ คู คลอง ตื้นเขิน - ไม่มีแหล่งสำรองไว้ใช้ ในฤดูแล้ง	- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ สร้างขึ้นเองและแหล่งน้ำตาม ธรรมชาติมีน้ำเพียงพอต่อการ เกษตรกรรม	- มีการก่อสร้างคลองส่งน้ำ เพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรที่เพียงพอ ทุกครัวเรือน - มีการขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน เพื่อให้มีน้ำตามธรรมชาติช่วยใน การเพาะปลูกได้มากขึ้น

			- จัดสร้างฝายและภาชนะเก็บกักน้ำเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง
--	--	--	--

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๑.๕ ปัญหาระบบการ จัดการระบายน้ำ	-การก่อสร้างราง ระบายน้ำภายใน หมู่บ้านไม่ทั่วถึง	- สร้างคลองระบายน้ำภายใน หมู่บ้านเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขังภายในหมู่บ้าน	- มีการก่อสร้างรางระบายน้ำ เพิ่มขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ขังภายในหมู่บ้านที่เพียงพอทุก ครัวเรือน
๑.๖ ปัญหาการขยาย เขตไฟฟ้าเพื่อ การเกษตร	- ราษฎรในบางหมู่บ้าน ยังมีไฟฟ้าใช้ไม่เพียงพอ ในการทำเกษตร - การติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะของหมู่บ้าน ยังไม่เพียงพอต่อความ ต้องการ	- ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้า ให้กับเกษตรกร - จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ เพิ่มขึ้นทุกหมู่บ้าน และ ปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้า สาธารณะให้อยู่ในสภาพพร้อม ใช้งาน	-สามารถขยายเขตไฟฟ้าเพื่อ การเกษตรได้ครบถ้วนทุกหมู่บ้าน และทุกครัวเรือน - ประชาชนทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้า สาธารณะติดตั้งในจุดที่ต่อแหลม แก่การเกิดภัยอันตรายและใน บริเวณชุมชน รวมทั้งมีการ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งาน ได้ดี
๑.๗ ปัญหาการขาด เอกสารสิทธิในที่ดินทำ กิน	- การออกโฉนดที่ดินยังไม่ ทั่วถึงและครบถ้วน - ราษฎรทำกินในที่ดิน ไม่มีเอกสารสิทธิ - การสำรวจและ ลงทะเบียนที่สาธารณะ ประโยชน์ของรัฐยังไม่ เรียบร้อย	- มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่ ราษฎรในพื้นที่อย่างทั่วถึง - ราษฎรมีสิทธิในการถือครอง และทำกินในที่ดินอย่างถูกต้อง - มีการสำรวจและลงทะเบียน ที่สาธารณะประโยชน์ให้ ถูกต้องครบถ้วน	- ดำเนินการให้ราษฎรมีโฉนด ที่ดินอย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้น - ดำเนินการให้ราษฎรสามารถมี สิทธิในที่ดินอย่างถูกต้องเพิ่มมาก ขึ้น - สามารถตรวจสอบและ ลงทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ให้ ได้ถูกต้องและชัดเจน
๑.๘ ปัญหาการสื่อสาร และคมนาคม	- การมีโทรศัพท์ สาธารณะไม่ทั่วถึงและ เพียงพอต่อความ ต้องการของประชาชน - การขยายเขต โทรศัพท์พื้นฐาน (โทรศัพท์บ้าน)ยังไม่ ทั่วถึงและเพียงพอ - หอกระจายข่าวและ เสียงตามสายยังไม่ ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	- ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะใน ทุกหมู่บ้าน - ขยายเขตโทรศัพท์พื้นฐานให้ ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - ติดตั้งหอกระจายข่าวและ เสียงตามสายในทุกหมู่บ้าน ของตำบล	- ประสานงานกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการติดตั้ง โทรศัพท์สาธารณะและขยายเขต โทรศัพท์พื้นฐานให้ครอบคลุมทุก หมู่บ้านภายในตำบล - ดำเนินการติดตั้งหอกระจาย ข่าวและเสียงตามสายในทุก หมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนมี ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มากยิ่งขึ้น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๒.ปัญหาด้านสังคม และคุณภาพชีวิต ๒.๑ ปัญหาการบริการ สาธารณสุขในหมู่บ้าน และตำบล	- การให้บริการด้านสาธารณสุขยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง - สถานือนามัยยังขาดความพร้อมและเครื่องมือเครื่องใช้ในการรักษาพยาบาลที่ได้มาตรฐาน	- มีการบริการด้านสาธารณสุขอย่างครอบคลุมทั่วถึงและเพียงพอ - สนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ได้มาตรฐาน	- การให้การบริการด้านสาธารณสุขในตำบลมีความพร้อมทั้งทางด้านเครื่องมือและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง มีโรงพยาบาลและสาธารณสุขในพื้นที่ใกล้เคียง
๒.๒ ปัญหาด้านการ กีฬาและนันทนาการ	- สนามกีฬามีไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน - อุปกรณ์กีฬายังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชน	- มีการสร้างสนามกีฬาและจัดอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในชุมชน	- ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้านมีสนามกีฬาในการออกกำลังกายและมีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงยิ่งขึ้น
๒.๓ ปัญหาด้านยาเสพติดและโรคเอดส์	- การแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ภายในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น - การให้ความรู้และรณรงค์ในเรื่องยาเสพติดและโรคเอดส์ยังมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง	- มีการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ภายในหมู่บ้านและตำบล - การรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์และยาเสพติดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	- การแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ภายในหมู่บ้านและตำบลลดลง - ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและโรคเอดส์เพิ่มมากขึ้นและนำความรู้ไปใช้ป้องกันตนเองได้
๒.๔ ปัญหาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	- การไม่เคารพกฎจราจรและกฎหมายรัฐ - การว่างงานและความยากจนของประชาชน	- ประชาชนเคารพในกฎระเบียบ กฎจราจรและกฎหมายอื่นของรัฐ - ประชาชนในหมู่บ้านมีงานทำและมีรายได้มากขึ้น	- ประชาชนเคารพในกฎจราจรและกฎหมายอื่นของรัฐเพิ่มมากขึ้น - อัตราการว่างงานลดลง และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
๓.ปัญหาด้าน เศรษฐกิจ ๓.๑ ปัญหาด้าน ส่งเสริมอาชีพและเพิ่ม รายได้	- การขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถในด้านการเกษตร - เกษตรกรไม่มีความมั่นใจในการรวมกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหา	- ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถในด้านการเกษตรอย่างแท้จริงเพื่อสร้างความมั่นใจในการรวมกลุ่มและร่วมกันแก้ไขปัญหา - มีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อใช้ในการบริหารจัดการกิจการของกลุ่ม	- ให้การช่วยเหลือสนับสนุนความรู้ทางด้านการเกษตรแก่ผู้นำกลุ่มอาชีพเกษตรกร และสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาอาชีพของกลุ่มต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
3.2. ปัญหาสถานที่ จำหน่ายสินค้าและ การตลาด	- สถานที่รับซื้อและรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรมีน้อย - การผลิต การขนส่ง และบรรจุหีบห่อไม่ได้มาตรฐาน	- การส่งเสริมความรู้ในการวางแผนการขาย - มีสถานที่รับแลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้าทางการเกษตรระดับตำบล - การให้ความรู้ทางด้านการผลิต การขนส่ง และการบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน	- ประชาชนในหมู่บ้านและตำบลมีความรู้และสามารถวางแผนการขาย การผลิต การขนส่งและการบรรจุหีบห่อที่ได้มาตรฐาน - สามารถจัดสถานที่รับแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าทางการเกษตรขึ้นภายในตำบล
3.3 ปัญหาการทำ การเกษตรในฤดูแล้ง	- การขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีและวิทยาการการเกษตรสมัยใหม่ - การจัดระบบชลประทานยังไม่สอดคล้องกับพื้นที่ทางการเกษตร - การผลิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านภูมิอากาศ	- ต้องการความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการเกษตรสมัยใหม่เพื่อช่วยในการเพิ่มผลผลิต - มีการจัดระบบชลประทานในพื้นที่ทำการเกษตรอย่างทั่วถึง - ส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรมนอกฤดูกาล	- ให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ทางเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่แก่ประชาชนเพื่อเพิ่มผลผลิตและใช้พัฒนาคุณภาพผลผลิต - มีการวางแผนจัดการระบบชลประทานในพื้นที่ทางการเกษตรครอบคลุมทั่วถึงในทุกหมู่บ้าน
4.ปัญหาด้าน การศึกษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น 4.1 ปัญหาการ ยกระดับการศึกษา ของประชาชนอยู่ใน ระดับต่ำ	- การขาดความรู้และการส่งเสริมให้เยาวชนศึกษาต่อ - การขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักเรียน - การส่งเสริมให้ประชาชนเรียนตามโครงการศึกษานอกโรงเรียนยังมีน้อย	- ให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาสทั้งในและนอกระบบ - สนับสนุนเงินทุนการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	- เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง - สามารถยกระดับสถานศึกษาภายในตำบลให้มีมาตรฐานเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนศึกษาต่อ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๔.๒ ปัญหาการจัด กิจกรรมทางศาสนา ประวัติศาสตร์	- การขาดการ ส่งเสริมกิจกรรมทาง ศาสนาและ วัฒนธรรมอย่าง ต่อเนื่อง	- จัดกิจกรรมทางศาสนาและ วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมให้ ประชาชน	- สามารถอนุรักษ์กิจกรรมทาง ศาสนา และเป็นพุทธศาสนิกชนที่ ดี
๔.๓ ปัญหาการจัด กิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี	- เยาวชนไม่ให้ความสำคัญใน ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่น	- เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และสร้างจิตสำนึกให้เห็น ความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	- สามารถอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๕. ปัญหาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๕.๑ ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการ อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ	- ประชาชนส่วนใหญ่ ขาดจิตสำนึกในการ อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม - การขุดหน้าดินขาย เพื่อนำไปถมที่และ ก่อสร้างถนน - การบุกรุกแผ้วถางที่ สาธารณะประโยชน์ เพื่อทำการเกษตร	- สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้ แก่ประชาชน/เยาวชนใน หมู่บ้านได้ตระหนักและเข้าใจใน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม - รณรงค์การปลูกป่าทดแทน พื้นที่ป่าที่ถูกทำลายทั้งใน บริเวณที่สาธารณะประโยชน์ และเขตชุมชน	- ประชาชนมีจิตสำนึกในการ รักษาทรัพยากรธรรมชาติที่ เหลืออยู่มากยิ่งขึ้น เป็นการลด การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ ได้อีกทางหนึ่ง
๕.๒ ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการ รักษาสิ่งแวดล้อม	- การปล่อยน้ำเสีย และขยะมูลฝอยลงใน แม่น้ำลำคลอง ถนน	- ปรับปรุงระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอยให้ถูก สุขลักษณะ - รณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม	- ประชาชนมีจิตสำนึกในการ รักษาสิ่งแวดล้อม
๖. ปัญหาด้านการ บริหารจัดการที่ดี ๖.๑ การพัฒนา บุคลากร เจ้าหน้าที่ และการบริหารงาน ภายใน อบต.	- บุคลากรและ เจ้าหน้าที่ควรได้รับ การฝึกอบรม พัฒนา ขีดความสามารถใน การบริหารจัดการ	- บุคลากรได้รับการฝึกอบรมให้ ความรู้เพื่อพัฒนาขีด ความสามารถในการปฏิบัติงาน	- การพัฒนาในด้านการบริหาร จัดการและการปฏิบัติหน้าที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถ ตอบสนองต่อความเจริญก้าวหน้า ของเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ ตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

